

ter forandres. Det vil være teoretisk urigtigt, men det vil ogsaa være sagligt umuligt for de Mænd, som skal administrere Loven, Vurderingsmændene, at gøre det, dersom man foretager en hel Del Ændringer i den nuværende Ejendomsskyldlov, hvorved man i nogen Maade gaar bort fra det i Lovens § 2 fastslaaede Princip. Jeg nævnede allerede under første Behandling, at det, man ganske sikkert tilstræbte, da man overhovedet gik ind paa at lave Ejendomsskyldloven, var at faa en mere elastisk Skattelov end den Ordning, man havde ved de gamle Hartkornsskatter, idet man under den ikke var i Stand til at skatlægge de Værdier, som efterhaanden fremkom. Det vilde man mere være i Stand til ved Ejendomsskylden. Ved at gaa ind paa en hel Del af disse Ændringsforslag vil man faa samme Vanskelighed som med de gamle Hartkornsskatter. Jeg nævner, saaledes som ogsaa den sidste ærede Taler gjorde, Ændringsforslag Nr. 5 til § 4. Dette Ændringsforslag begynder med den Regel, som indeholdes i den gamle Ejendomsskyldlov og i det foreliggende Lovforslag, og som siger: „Ejeren eller den Bruger, hvem det paahviler at betale Skatterne af en Ejendom, kan ved Henvendelse til Vurderingsformanden indenfor de nævnte Tidsrum forlange foretaget en ny Vurdering. Ved denne kan Ejendommens Vurderingssum dog ikke forhøjes og kun nedsættes med det Beløb, hvorved Ejendommen maatte findes at være sunket i Værdi paa Grund af Nedrivning eller Foringelse af Bygninger“. Nu vil jeg for det første spørge, hvad man forstaar ved Foringelse af Bygninger. Vil det sige, at dersom f. Eks. en Mand har undladt at holde sin Ejendom vedlige, skal han have Lov til at gaa til Vurderingsraadet og sige: nu har jeg forringet min Ejendom saa og saa meget, maa jeg saa faa den sat ned i Ejendomsskyld, medens Vurderingsraadet, naar en Mand har forbedret sin Ejendom, hvad ogsaa det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) omtalte, vil være afskaaret fra at forhøje den Ejendoms Vurderingssum. Jeg synes, at man her kommer i absolut Strid med det, der er det til Grund liggende for Ejendomsskyldloven, nemlig, at Ejendommene skal ansættes til deres Værdi i Handel og

Vandel. Det forekommer mig at være en urimelig Inkonsekvens, at en Ejendoms Vurderingssum maa nedsættes, men ikke forhøjes, og en saadan Inkonsekvens synes jeg, at man ikke bør lovfæste. Jeg ved nok — og det omtalte ogsaa den ærede sidste Taler —, at man motiverer en saadan Bestemmelse med, at vedkommende ikke skal have Lejlighed til at søge forhøjet Laan. Men hertil vil jeg sige, at det, at en Mand søger Laan paa sin Ejendom, ikke altid behøver at være af det onde. Jeg sætter for Eksempel, at han er nødt til at søge Laan, fordi han skal skifte med sine Børn. Han skal da, hvis en saadan Bestemmelse vedtages, fordi hans Ejendom maaske er vurderet ved en gammel Taksation, som ikke er tidssvarende, og som skal lægges til Grund ved Laanebegæringen, være afskaaret fra at faa et forøget Laan paa sin Ejendom og maaske derigennem være nødt til at forfordle enkelte af sine Børn. Jeg nævner dette, fordi det er en af den Slags Ting, som kan ske i Praksis, hvis man gennemfører en saadan Bestemmelse.

Endvidere staar der i Slutningen af Ændringsforslaget: „For at en Ejers Begæring om Omvurdering skal kunne tages til Følge i et Skatteaar, maa den være indgivet inden Skatteaarets Begyndelse“. Hertil slutter sig Underændringsforslaget til Ændringsforslag Nr. 5 og endelig Ændringsforslag Nr. 7. Disse 3 Ændringsforslag angaar altsaa den samme Ting. Jeg for mit Vedkommende vilde helst have, at man overlod til Administrationen at ordne den Slags Ting i Praksis. Imidlertid har man i Folketinget vedtaget en Bestemmelse, som gaar ud paa det samme, og jeg ser derfor ikke, hvorfor de forskellige Mindretal, naar de, i Modsætning til mig, netop ønsker en saadan Bestemmelse indført i Loven, har stillet Ændringsforslag som de her omtalte.

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 8, er det klart og lige til. Det hænger, som den ærede Ordfører omtalte, i nogen Grad sammen med Ændringsforslag Nr. 12. Jeg forstaar ikke, at det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour) kan staa som Medforslagsstiller til Ændringsforslag Nr. 8, som gaar ud paa, at § 5 skal udgaa, og samtidig være Medforslagsstiller til Ændringsforslag Nr. 12, som siger, at de i